

Igor Bratož

Spremembe

Tole zapisujem v lični hišici. Hrane imam obilo, še posebej arašidov, pistacij, sončničnih semen in prepečenca. Vode mi ne manjka. Pišem na prenosni računalnik, ta je danes postal nuja. Tudi toplo mi je, kljub temu da je hladno in vlažno. Letošnja zima utegne biti dolga, zato je dobro, da imam veliko perja. Šala več ne nosim, ker me ovira pri gibanju.

Vse se je začelo z nekaterimi nedolžnimi namigi, ki jim sprva nihče ni posvečal pretirane pozornosti. V časopisu so se začele pojavljati fotografije, za katere bi lahko vsakdo rekel, da so ponesrečene in so jih objavili zgolj po pomoti. Oglasil se ni nihče. Novi vodnik po mestu je s svojimi fotografijami predstavil mesto iz zraka in prav lepo je videti ceste, ob katerih se bohotijo lepe okrogle krošnje. Spremenili so se tudi drugi priročniki, pošta pa je za nujne pošne usluge uvedla golobe pismošoš.

Postaje mestnih avtobusov so sploh postale nekaj posebnega - napoved novega časa. Lepega dne so običajne črke na tablah ob postajah izginile, pojavile pa so se nove, reliefne, ki jih je bilo z enako lahkoto moč prebrati tako s pločnika kot iz zraka. Tudi ni bilo sčasoma nič nenavadnega, da so meščani avtobuse raje čakali na postajnih nadstreških kot pod njimi. Avtobus s posebnimi stopnicami, ki si ga je mestna vlada omislila kot pomoč invalidom pri vstopanju, so malce priredili in raztegljive stopnice so se na postajališčih kmalu iztegovale proti nadstreškom. Takrat se ni nihče več čudil.

Vse večkrat so se na javnih mestih začeli pojavljati plakati različnih letečih bitij, celo zmajev, in poleg njih nenavadna sporočila: Veliki zmaj, stara kača, ki se imenuje hudič in satan in ki zapeljuje vesoljni svet, je bil vržen na zemljo, z njim vred pa so bili vrženi tudi njegovi angeli. Ljubljancani, veselimo se! Letimo! Ali pa: Ljudje so molili zmaja, ker je bil dal oblast zveri, molili so tudi zver ter govorili: "Kdo je podoben zveri in kdo se more bojevati z njo?" Nekateri so izredno zanimanje javnosti za taka bitja pripisovali nenadni modnosti davno izumrlih bitij, ki niso znala letati in jih je v pretirano oglaševanem filmu predstavil znani tuji režiser. Treznejši so se dogajanjem posmehovali in jih označevali kot pričakovano norost ob bližajočem se koncu tisočletja.

Zanimivi so bili tudi izsledki pediatrov; najprej so ustreznim organom poročali o

nenavadnih generacijskih deformacijah doraščajočih meščanov, potem pa je vsem postalo jasno preprosto in nesprenmenljivo dejstvo, da gre pravzaprav za težko domljivo evolucijo, ki je meščanom prinesla perje.

Kmalu so v prestolnici države v modo prišli barčki na kolid in nekateri so v njih videli vračanje k barjanskim koliščem. Smelejši arhitekti so vehementno predlagali celo nov tip prijetnih gostinskih lokalov v obliki ptičjih hišic s širokimi ganki, v katere bi bilo mogoče vstopati le iz zraka.

Veliko zanimanje je v kulturnih krogih požela razstava fotografij starejšega fotografa, ki je pogled iz zraka kot prvi razumel in sprejel kot legitimno možnost osebnega izražanja. Literarni kritiki so se z zamudo navdušili tudi nad prvencem mladega pisatelja, ki je v naslov knjige postavil zgodovinsko letečo pošast.

Zmajarski zanesenjaki, ki so na velikih javnih prireditvah običajno navduševali zbrane meščane, so postali anahronizem, zdaj pa so vse bolj priljubljeni nedeljski družinski izleti na hrib blizu mesta, s katerega rekreativci po zaužitem krofu in čaju ali kuhanem vinu elegantno odplahutajo domov. Dokočno so se končali tudi časi prepolnih parkirišč in prometne zmede, skoraj na vsakem koraku pa so se v mestu pojavile lepo urejene vzletno-pristajalne steze. Glavna atrakcija mesta že dolgo niso več trije mostovi znamenitega arhitekta, ampak sosednji, ki ga krasi zmaj.

Življenje v mestu je postalo precej bolj dinamično. Malce moteče je edino to, da je nebo nad Ljubljano postalo natrpano.